

ROMANIA
TRIBUNALUL PRAHOVA
SECTIA CIVILA II
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
DOSAR NR.

DEFINITIVĂ SI IREVOABILĂ
PRIN RESPINGEREA RECORSULUI
DE CĂTRE CURTEA DE APEL PLOIEȘTI

SENTINȚA NR. :

Ședința publică din data de 1.03.2012

Președinte –

Grefier -

Pe rol fiind judecarea acțiunii având ca obiect – contestație act administrativ fiscal , formulata de reclamanta SC SA cu sediul ales în str. nr. sector în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. cu sediul în str. nr. , jud.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reclamanta reprezentata de av. lipsind pârâta .

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședința după care

Instanța pune în discuție cererile formulate de expert privind majorarea onorariului , respectiv cu 2000 lei prin cererea aflată la fila 266 si cu 105 lei prin cererea aflată la fila 293 .

Av. , arată că nu este de acord cu cererile de majorare a onorariilor , întrucât nu se justifică față de lucrarea efectuată.

Instanța dispune lăsarea dosarului la ordine întrucât nu se impune amânarea cauzei.

La apelul nominal făcut în ședința publică , la a doua strigare a cauzei , a răspuns reclamanta reprezentata de av. lipsind pârâta .

Av. solicita respingerea cererilor de majorare onorariu expert și arată ca nu mai are alte cereri de formulat în cauză.

Instanța încuviințează cererea formulată de expert și dispune majorarea onorariului pentru expert cu suma de 1000 lei în sarcina de plată a reclamantei. Având în vedere că nu mai sunt cereri de formulat , excepții de invocat sau probe de administrat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond .

Av. având cuvântul pe fond pentru reclamantă. Solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată , anularea parțială deciziei de impunere nr. și a deciziei nr. . Arată că solicită cheltuieli de judecată.

Instanța rămânând în pronunțare a dat următoarea sentință.

TRIBUNALUL

Prin acțiunea înregistrată sub numărul de mai sus, reclamanta SC SA a chemat în judecata pe pârâta DGFP , solicitând instanței de judecata să dispună anularea în parte a deciziei : _____ , a deciziei de impunere nr. _____ cu exonerarea de la plata sumei de 69709 Lei reprezentând impozit pe profit suplimentar, TVA suplimentar și majorări de întârziere aferente.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că organele fiscale au reținut că suma de 10363 reprezentând TVA de plata stabilită suplimentar este datorată întrucât bunurile alimentare achiziționate pentru acordarea mesei calde salariaților, au fost puse la dispoziția acestora și această operațiune duce la anularea deducerii TVA prin colectarea taxei la momentul consumului.

Potrivit dispozițiilor art. 145 al.2 lit .a Cod Fiscal, diferența de achiziții cu masă caldă nu este destinată utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății, ci în folosul salariaților.

Cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar, organele fiscale au apreciat că acordarea mesei calde salariaților reprezintă un avantaj de natura salarială, potrivit art. 55 al.1 și 2 lit. k, art. 55 al. 3 lit. b Cod Fiscal. Pierderile cauzate din degradarea neamputabilă a stocurilor reprezintă cheltuielă nedeductibilă potrivit art. 21 al. 4 lit. c Cod Fiscal, având în vedere și lipsa unui contract de asigurare încheiat în acest sens.

Cu privire la lucrările de construcții, s-a reținut de organele fiscale că acestea nu reprezintă doar reparații, ci îmbunătățiri aduse unui mijloc fix cărui a s-a schimbat destinația din magazie în grup sanitar. Majorările de întârziere aferente sunt datorate întrucât reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul principal.

Reclamanta a susținut că potrivit art. 21 al. 3 lit. c Cod Fiscal, sunt ~~cheltuieli cu deductibilitate limitată cheltuielile sociale în limita unei cote de până la 2%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului.~~

~~Aceste cheltuieli au fost acceptate de organele fiscale în perioadele anterioare, dovada fiind raportul de inspecție fiscală : _____ 2008.~~

A mai arătat reclamanta că parte din cheltuielile cu masa caldă a fost recuperată de la salariați, pentru aceasta colectând TVA. Prin urmare, față de dispozițiile art. 145 al. 2 lit. c Cod Fiscal, colectarea la TVA la încasările de la salariați intra în sfera de aplicare a dreptului de deducere TVA. A invocat jurisprudența – Decizia 814/2007 a Curții de Apel Bacău. Cu privire la impozitul pe profit și majorările aferente. Reclamanta a arătat că în mod greșit s - a considerat că masa caldă reprezintă un avantaj de natura salarială și ignorat faptul că 25% din contravaloarea acesteia se recuperează de la salariați cu oprire pe statul de salariu. În acest sens s-a pronunțat ICCJ, prin decizia 2824/2001, în sensul că peste limita de 2,5% din fondul de salarii reprezintă un drept salarial în natura. În consecință, până la limita de 2,5% din fondul de salariu reprezintă cheltuielă socială.

Cu privire la degradarea calificativă a produselor de natura stocurilor, organele fiscale au invocat în mod greșit faptul că nu s-a încheiat contract de asigurare. Reclamanta susține că a încheiat contract de asigurare cu încă din anul 2005. Nu a efectuat cercetare administrative pentru stabilirea cauzelor care au dus la degradarea calificativă a bunurilor, întrucât a monitorizat permanent producția, de la materie primă la produsul finit. Aceste stocuri au fost înregistrate în contabilitate pe seama veniturilor din producția stocată, iar primele loturi de produse au constituit pierderi tehnologice inerente.

Reclamanta a arătat că unei încăperi denumită generic magazie i-a înlocuit tâmplăria și a placat-o cu gresie pentru a îndeplini funcția de grup sanitar însă aceasta construcție nu reprezintă un activ-nou. Nu poate fi vorba de o modificare a destinației încăperii și pe baza informațiilor și documentelor, organul fiscal trebuia să constate care este efectul din punct de vedere economic al investiției pentru a stabili dacă respectivele cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe profit.

Reclamanta a depus la dosar înscrisuri.

În cauza s-au administrat proba cu înscrisuri și proba cu expertiza contabilă.

Atât reclamanta cât și pârâta au formulat obiecțiuni la raportul de expertiză contabilă, pe care instanța le-a încuviințat.

Verificând actele și lucrările dosarului, instanța retine următoarele:

Din concluziile raportului de expertiză completare coroborate cu înscrisurile depuse la dosar reiese că sunt nedeductibile fiscal cheltuielile cu masa caldă. Masa caldă acordată angajaților reprezintă potrivit dispozițiilor art. 55 al. 3 lit. b din Legea 571/2003 modificată și completată un avantaj asimilat veniturilor din salarii, cheltuielile cu masa caldă nu sunt cuprinse în categoria cheltuielilor sociale, ci doar cheltuielile cu funcționarea cantinelor (categorie total diferită). Cu privire la pierderile cauzate de marfa degradată calitativ, improprie consumului, expertul contabil a arătat că suma de 147783 lei nu este deductibilă. În intervalul ianuarie – decembrie 2007 reclamanta a diminuat stocurile de produse în curs de execuție și produse finite, prin reducerea veniturilor din variația stocurilor, cu suma reprezentând pierderi cauzate de marfa degradată calitativ. Prin urmare, instanța reține că reclamanta a diminuat eronat stocurile de produse în curs de execuție și produse finite, prin reducerea veniturilor din variația stocurilor, aceasta operațiune efectuându-se doar în situația vânzării produselor și lipsurilor de inventar constatate, ce urmează a fi imputate. Contractul de asigurare încheiat cu AIG invocat de reclamanta se referă la bunuri dar, obiectul acestei asigurări sunt pagubele cauzate de incendii, cutremure, explozie, trăsnet și alte pericole specificate, printre care nu se află și situația stocurilor degradate. Legislația în vigoare nu permite afectarea profitului impozabil pentru pierderile obținute în urma modernizării tehnologiei de fabricație.

Cu privire la cheltuielile privind materialele de construcție pentru reparație și bunuri, instanța constată că reclamanta nu a prezentat devize sau situații de lucrări, astfel că aceste lucrări au caracter de investiție și modernizare care măresc valoarea mijlocului fix, potrivit art. 24 al. 3 lit. d din Legea

571/2003 modificată și completată. În acest sens este și concluzia expertului, potrivit căreia reclamanta datorează TVA întrucât operațiunea este supusă colectării de taxă. Cu privire la modul de calcul al majorărilor de întârziere aferente impozitului pe profit și TVA stabilite suplimentar, instanța retine că acestea au fost calculate cu respectarea dispozițiilor legale. Instanța înlătura concluziile expertului contabil privind diminuarea quantumului accesoriilor, întrucât nu au fost prezentate elemente noi care să infirme constatările organelor fiscale.

Pentru toate aceste considerente, tribunalul respinge ca neîntemeiată acțiunea.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta SC SA cu sediul ales în str. nr. , sector în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. cu sediul în str. nr. , jud. ca neîntemeiată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunată în ședință publică, azi, 01 martie 2012.

Președinte

Grefier

Red B.A.M./ Tehnored. C.E.M.

4 EX/19.04.2012

OPERATOR DE DATE CU CARACTER PERSONAL NR. 5595